

A Fővárosi Ítéltábla a Miklós és Társa Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Bognár Imre ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Magyar György és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Magyar György ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. december 7. napján kelt 70.P.22.419/2016/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és elrendeli a felperes által az alperesek részére egyetemlegesen fizetendő 222.250 (Kettőszázhuszonkettőezer-kettőszázötven) forint perköltség öt havi egyenlő részletben való megfizetését.

A részletfizetés kezdő időpontja 2017. augusztus 1. napja, egy havi részlet összege 44.450 (Negyvennégyezer-négyszázötven) forint.

Bármely részlet megfizetésének elmaradása esetén a fennálló tartozás egy összegben esedékessé válik.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 4.000 (Négyezer) forint, az alpereseket, hogy egyetemlegesen 4.000 (Négyezer) forint fellebbezési eljárási illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a felperesnek annak megállapítására irányuló keresetét, hogy az alperesek megsértették a jóhírnév védelméhez fűződő jogát azzal, hogy az ellene indult büntetőeljárást megindító feljelentésükben vele kapcsolatban valótlan tényként állították, hogy az ún. tulajdonjogi nyilatkozaton kézzel írott adatokat, azaz a felperes nevét és a dátumot a felperes az alperesek tudta és beleegyezése nélkül tüntette fel az okiraton.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 222.250 forint perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 60.000 forint le nem rótt illetéket.

A felperest az alperesek részére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és az alperesek által csatolt megállapodás és számla alapján állapította meg. Azt azonban a 2. § (2) bekezdésében foglalt lehetőség alapján 50%-ra mérsékelte, mivel az ügy egyszerű ténybeli és jogi megítélésű volt, a második érdemi tárgyaláson, összesen fél év alatt befejeződött.

Az ítélettel szemben - az alperesek részére egyetemlegesen fizetendő perköltség vonatkozásában - a felperes élt fellebbezéssel, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a perköltség összegének mérséklését, másodlagosan a perköltség megfizetésére részletfizetés engedélyezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontját kellett volna figyelembe vennie az ügyvédi munkadíj megállapításakor. Az ügy bonyolultságát, valamint a tárgyalási hatánapok számát és a kifejtett ügyvédi munkát tekintve az ügyvédi munkadíj az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja első fordulata alapján számított 50.000 forint + áfa összegre történő leszállítása indokolt.

Előadta továbbá, hogy tartósan beteg kiskorú gyermekét egyedül neveli, munkahelye változatlan, fizetéséből él a gyermekével, szülői segítséggel, a részletfizetést legfeljebb havi 15.000 forint összegben tudja teljesíteni.

Az alperesek a fellebbezésre tett észrevételükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását, továbbá a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérték.

Álláspontjuk szerint az elsőfokú ítélet érdemben helyes, a perköltség részeként megállapított ügyvédi munkadíj megfizetésére való kötelezés a jogi képviselőjük által elvégzett képviselői tevékenységgel arányos. A részletfizetéshez nem járultak hozzá, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság az általuk igényelt összeget már egyébként is mérsékelte.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint részben megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (4) bekezdése szerint csupán a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül.

A Pp. 217. § (3) bekezdése szerint a bíróság a kötelezettségnek részletekben való teljesítését is elrendelheti. Kivételes esetben a határozat jogerőre emelkedése után az első fokon eljáró bíróság a részletekben való teljesítést, illetőleg a részletekben való teljesítés módosítását bármelyik fél erre irányuló indokolt kérelme alapján - az ellenérdekű fél meghallgatása után - végzésben engedélyezheti. A bíróság e végzését tárgyaláson kívül hozza meg, de határozathozatal előtt a másik felet köteles meghallgatni (113. §). Részletekben való teljesítés engedélyezése esetében a bíróság azt is kimondhatja, hogy bármely részlet megfizetésének elmulasztása esetében az egész tartozás esedékessé válik.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdés szerint a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a pervesztes felet

- a) a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint

- b) a fél által képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére.

A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés alapján megállapított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével, vagy a ténylegesen elvégzett

ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

A perben rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy az I. rendű alperes és az alperesek jogi képviselője között megállapodás jött létre az ügyvédi munkadíj vonatkozásában, melynek alapján az alperesek felé a jogi képviselő részéről számla is kiállításra került. A megállapodás értelmében az alperesek a jogi képviselőjük részére 350.000 forint + Áfa alapdíjat voltak kötelesek megfizetni az „ügy elsőfokú vitele” vonatkozásában. A kiállított számla szerint az alperesek részéről a jogi képviselőnek fizetendő összeg 444.500 forint.

A perköltség megállapítása szempontjából - az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint - ezen megállapodás volt tehát irányadó, nem pedig a felperes által hivatkozott 3. § (2) bekezdés a) pontja. Az elsőfokú bíróság alaposan megindokolta azt, hogy az így megállapítható összeg mérséklésére - az IM rendelet 2. § (2) bekezdésének megfelelően - mi alapján és milyen mértékben látott lehetőséget, ezen körülmények felülmérlegelésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

A Pp. fent idézett rendelkezése ugyanakkor lehetővé teszi a teljesítés részletekben való elrendelését is.

A PK 187. számú állásfoglalás szerint az ítéletben megszabott kötelezettség teljesítési határidejének megállapításánál az eset összes körülményeit kell figyelembe venni. Döntő tényező lehet a követelés jogcíme, rendeltetése, a felek helyzete és perbeli magatartása, stb.

A rendelkezésre álló adatok alapján a felperes a tartósan beteg gyermekét egyedül neveli, szülői segítséggel, munkabéréből tartja fenn magát. A másodfokú bíróság megítélése szerint az öt havi részletekben való teljesítés elrendelése egyrészt biztosítja, hogy az alperesek a követelésükhöz belátható, méltányos időn belül hozzájussanak, ugyanakkor lehetőséget ad a felperes részére arra, hogy részéről a perköltség összege megfelelő módon, késlekedés nélkül teljesíthető legyen.

Mindennek megfelelően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, elrendelte a perköltség részletekben való megfizetését - a jogosultak érdekeinek védelmében - kimondva azt is, hogy bármely részlet megfizetésének elmaradása esetén a perköltségtartozás egy összegben esedékessé válik.

A felperes fellebbezése részben vezetett eredményre, a fellebbezéssel érintett körben a pernyertesség, pervesztesség aránya 50-50 %. A másodfokú bíróság ezért - a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 81. § (1) bekezdése alapján akként határozott, hogy a peres felek másodfokú költségeiket maguk viselik.

A le nem rótt, az Itv. 48. §-a szerinti 8.000 forint fellebbezési illetéket a felperes és az alperesek szintén 50-50 %-ban kötelesek viselni a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-ának megfelelően.

Budapest, 2017. július 11.

. Kovács Éva s.k.
a tanács elnöke - előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

. Buglyó Gabriella s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő